

KHÔI PHỤC CHỨC TẾ LỄ CHO SỰ XÂY DỰNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

(Thứ 6 – Buổi nhóm tối)

Sứ điệp 3

Đấng Christ là thực phẩm, y phục và nơi cư ngụ của các thầy tế lễ

Đọc Kinh văn: Hê. 10:5-10; Gi. 6:57, 63; Ga. 3:27; La. 13:14; 1 Phi. 2:5a; Thi. 27:4

I. Đấng Christ là thực phẩm của các thầy tế lễ – Gi. 6:57, 63; Giê. 15:16:

- A. Sự thay thế của Đấng Christ cho mọi của lễ Cựu Ước, cất đi mọi hình bóng Cựu Ước và thiết lập chính Ngài là mọi sự cho chúng ta, đó là ý chỉ vĩ đại của Đức Chúa Trời – Hê. 10:5-10.
- B. Chúng ta cần sống một đời sống theo lòng và ý chỉ của Đức Chúa Trời bằng cách hằng ngày vui hưởng Christ là thực tại các của lễ làm thực phẩm của chúng ta, để đạt đến mục tiêu thần thượng của Đức Chúa Trời là đem tất cả chúng ta vào trong chính Ngài để chúng ta có thể nhận lấy Ngài làm nơi cư ngụ của mình, và Ngài nhận lấy chúng ta làm nơi cư ngụ của Ngài, vì sự hợp nhất thần thượng–phàm nhân, được mở rộng, hoàn vũ của Ngài – Gi. 1:14, 29; 14:23; Khải. 21:3, 22:
 1. Của lễ chuộc tội tượng trưng cho Christ đã bị làm nên tội vì chúng ta hầu cho qua sự chết của Ngài trên thập tự giá mà tội bị kết án – Lê. 4:3; 6:26; 2 Cô. 5:21; La. 8:3; Gi. 1:29; 3:14.
 2. Của lễ chuộc các sự mắc lỗi tượng trưng cho Đấng Christ mang lấy các tội phạm của chúng ta trên thân thể của chính Ngài và bị Đức Chúa Trời phán xét để xử lý những việc làm tội lỗi của chúng ta hầu chúng ta được tha thứ trong các hành vi tội lỗi của mình – Lê. 5:6; 7:6-7; 1 Phi. 2:24; 3:18; Ês. 53:5-6, 10-11; Gi. 4:15-18.
 3. Của lễ thiêu, hoàn toàn vì sự thỏa mãn của Đức Chúa Trời, làm thức ăn cho Đức Chúa Trời, hình bóng cho Đấng Christ là niềm vui thỏa và sự thỏa mãn của Đức Chúa Trời, là Đấng mà đời sống trên đất của Ngài tuyệt đối vì Đức Chúa Trời; đó là thức ăn của Đức Chúa Trời để Đức Chúa Trời có thể vui hưởng và được thỏa mãn – Lê. 1:3; Dân. 28:2-3; Gi. 7:16-18.
 4. Của lễ bột mịn hình bóng cho Đấng Christ trong nhân tính Ngài và đời sống làm người của Ngài rất đúng đắn, điềm đạm, dịu dàng, tinh tế, quân bình, thuần khiết và vô tội – Lê. 2:1, 3-4; Gi. 7:46; 18:38; 19:4, 6.
 5. Của lễ bình an hình bóng cho Christ là Đấng lập hòa bình, Đấng đã trở nên sự hòa bình và sự tương giao giữa Đức Chúa Trời với chúng ta bằng cách đổ huyết Ngài ra và chết cho chúng ta, làm chúng ta có thể vui hưởng Christ với Đức Chúa Trời và có sự tương giao với Đức Chúa Trời trong Christ vì sự thỏa mãn hỗ tương giữa chúng ta với Đức Chúa Trời – Lê. 3:1; 7:14, 31-34; Êph. 2:14-15; Gi. 12:1-3; 20:21; Khải. 21:2.
 6. Của lễ dâng đưa qua đưa lại tượng trưng cho Đấng Christ phục sinh trong tình yêu – Lê. 7:30; 10:15.
 7. Của lễ giơ lên làm hình bóng cho Đấng Christ quyền năng trong sự thắng thiên và tôn cao – 7:32; Xuất. 29:27; Êph. 1:21.
 8. Của lễ rưới rượu tượng trưng cho Đấng Christ là sự vui hưởng của người dâng của lễ, làm cho người dâng của lễ có thể được đổ đầy Christ là rượu thuộc trời và thậm chí trở nên rượu dâng lên cho Đức Chúa Trời để Ngài vui hưởng và được thỏa mãn – Xuất. 29:40; Dân. 28:7-10; Ês. 53:12; Phil. 2:17; 2 Ti. 4:6; Quan. 9:13; Mat. 9:17.

9. Bánh trần thiết, hay bánh hiện-diện, cho thấy rằng sự hiện diện của Đức Chúa Trời, gương mặt của Đức Chúa Trời, là bữa tiệc của các thầy tế lễ, làm nguồn cung ứng cho sự phụng sự của họ vì sự xây dựng của Ngài – Xuất. 25:30; Lê. 24:9; đc. 1 Sa. 21:6.

II. Đấng Christ là y phục của các thầy tế lễ – Ga. 3:27; La. 13:14:

- A. Dù đã được báp-têm vào trong Christ và đã ở trong Christ rồi (6:3; Ga. 3:27) nhưng chúng ta vẫn phải mặc lấy Ngài; mặc lấy Christ là sống bởi Christ (2:20) và sống ra Christ (Phil. 1:21), bởi đó biểu lộ Christ (c. 20).
- B. Mặc lấy Christ tương đương với mặc lấy binh giáp của sự sáng (La. 13:12), cho thấy rằng Đấng Christ là binh giáp của sự sáng cho chiến trận giữa Linh với các dục vọng của xác thịt (6:13; Ga. 5:17).
- C. Theo hình bóng, y phục tượng trưng cho sự biểu lộ (đc. Ês. 64:6; Khải. 19:8); y phục của thầy tế lễ tượng trưng cho sự biểu lộ Christ của các thầy tế lễ phụng sự; theo Kinh Thánh, không ai được mặc đẹp hơn các thầy tế lễ.
- D. Y phục của thầy tế lễ, chủ yếu vì vinh hiển và vẻ đẹp, tượng trưng cho sự biểu lộ vinh hiển thần thượng và vẻ đẹp phàm nhân của Đấng Christ – Xuất. 28:2:
1. Vinh hiển có liên quan đến thần tính của Đấng Christ, các thuộc tính thần thượng của Ngài (Gi. 1:14; Hê. 1:3), còn vẻ đẹp thì liên quan đến nhân tính của Đấng Christ, các mỹ đức phàm nhân của Ngài.
 2. Thần tính của Đấng Christ, được hình bóng bởi vàng trong y phục của thầy tế lễ, là vì vinh hiển; còn nhân tính của Ngài, được hình bóng bởi chỉ xanh, tím, đỏ và vải lanh mịn (Xuất. 28:5), là vì vẻ đẹp; một đời sống biểu lộ Christ bằng vinh hiển thần thượng và vẻ đẹp phàm nhân thánh hóa chúng ta và làm chúng ta có đủ điều kiện làm chức tế lễ (Phil. 1:20; 1 Cô. 6:19-20; Ga. 6:17; đc. Công. 6:15).
- E. Tất cả các thầy tế lễ đều mặc quần bằng vải lanh mịn, áo dài, đai thắt lưng và đội mũ (Xuất. 28:39-42; 29:8-9a); thêm vào đó, trên áo của thầy tế lễ thượng phẩm có đeo một cái thẻ, tức là ê-phốt, hai đai vai và bảng đeo ngực, trên mũ người cũng đeo một cái thẻ được khắc chữ (28:36-37; 29:5-6):
1. Áo bằng vải lanh mịn tượng trưng cho sự bao phủ của Đấng Christ như sự công chính hoàn hảo của chúng ta trong nhân tính đã được xử lí (Khải. 19:8); mũ bằng vải lanh mịn tượng trưng cho Đấng Christ như vinh hiển của sự công chính toàn hảo và như sự khỏe khoắn của chúng ta (Phil. 3:3; La. 5:2; 1 Cô. 1:31); đai thắt lưng như công tác thêu dệt tượng trưng cho công tác cấu tạo của Linh làm cho mạnh mẽ (Êph. 3:16); ba phần này trong áo xống của thầy tế lễ với quần bằng vải lanh (Xuất. 28:42) thấy đều tượng trưng cho Đấng Christ là sự công chính để che phủ toàn bản thể sa ngã của thầy tế lễ (Lu. 15:22; 1 Cô. 1:30) để họ được giữ gìn trong sự sống và tránh khỏi sự chết (Xuất. 28:43).
 2. Áo dài với tất cả những tư trang trên nó được thầy tế lễ thượng phẩm mặc, tượng trưng cho Hội thánh là sự đầy đủ, sự biểu lộ của các thuộc tính thần thượng và mỹ đức phàm nhân của Đấng Christ – Êph. 1:22-23.
 3. Bên trong đền tạm có vàng, và trên bảng đeo ngực trên áo của thầy tế lễ có 12 viên đá đề tên 12 chi phái, cho thấy rằng các chi phái (tượng trưng cho Hội thánh) được biến đổi thành đá quý, được giữ lại bởi vàng và được xây dựng với nhau; hai đai vai trên áo của thầy tế lễ có hai viên bích ngọc đề tên 12 chi phái – Xuất. 28:9-12:
 - a. Thầy tế lễ có Đấng Christ là sự thánh hóa của họ, được tượng trưng bởi vàng, và Đấng Christ là sự biến đổi của họ, được tượng trưng bởi đá quý.

- b. Thầy tế lễ có Đấng Christ là sự vinh hóa của họ, được tượng trưng bởi sự chiếu sáng của các viên đá, và Đấng Christ là sự xây dựng của họ, được tượng trưng bởi 12 viên đá được xây dựng với nhau trong các khuôn vàng.
4. Ê-phốt là một hình bóng về Christ được biểu lộ trong hai bản chất của Ngài – thần tính và nhân tính – với các thuộc tính và mỹ đức của Ngài; đó là một phần trong y phục của thầy tế lễ, dùng để thắt chặt hay buộc chặt – cc. 4-6:
- a. Hai đai vai có hai viên bích ngọc (c. 9) và băng đeo ngực có 12 viên đá quý (c. 15) được buộc, thắt chặt với ê-phốt (cc. 12-28).
 - b. Điều này tượng trưng cho Đấng Christ giữ gìn, buộc chặt và thắt chặt Hội thánh với chính Ngài bằng vinh hiển thần thượng và vẻ đẹp phàm nhân của Ngài, là các thành phần cấu tạo nên ê-phốt – 2 Cô. 1:21.
 - c. Vàng, màu xanh, tím, đỏ điều, và vải lanh mịn và những sợi có màu khác nhau; vì vậy, ê-phốt tượng trưng cho sự kết hợp giữa thần tính của Đấng Christ (vàng), tính thuộc trời của Ngài (xanh), tính vương giả của Ngài (tím), sự cứu chuộc của Ngài (đỏ điều), và nhân tính mịn màng của Ngài để biểu lộ vinh hiển thần thượng và vẻ đẹp phàm nhân của Ngài (vải lanh).
 - d. Hai viên bích ngọc trên hai đai vai ê-phốt dùng làm kỉ niệm, một sự tưởng nhớ để chịu trước mặt Đức Chúa Trời; Hội thánh được thắt chặt với Đấng Christ, và Đấng Christ gìn giữ Hội thánh trong hiện diện của Đức Chúa Trời như sự tưởng nhớ đời đời – Xuất. 28:12.
5. Thẻ thánh trên mũ (29:6) chỉ về thẻ bằng vàng được đeo trên mũ của thầy tế lễ thượng phẩm, có khắc chữ “thánh cho Đức Giê-hô-va” (28:36):
- a. Được nên thánh là vấn đề để cho bản chất thần thượng của Đức Chúa Trời được đem vào trong bản thể chúng ta, làm chúng ta nên thánh như Đức Chúa Trời – 2 Phi. 1:4; 1 Phi. 1:15-16; đc. Khải. 21:2.
 - b. Việc khắc chữ “thánh cho Đức Giê-hô-va” cho thấy rằng toàn bộ chức tế lễ đều được thánh hóa cho Chúa, tách biệt cho Chúa và dầm thấm Chúa.

III. Đấng Christ là nơi cư ngụ của các thầy tế lễ – Thi. 90:1; 91:1; 27:4; Gi. 15:5; 14:23:

- A. Y phục của các thầy tế lễ được làm từ các vật liệu giống như đền tạm:
- 1. Các bức màn tại cổng đền tạm đều được dệt bằng vải lanh mịn, chỉ màu xanh, tím, và đỏ điều, y phục của các thầy tế lễ cũng gồm những vật liệu ấy – Xuất. 26:1, 5-6, 31, 36; 28:8.
 - 2. Đền tạm có nhiều vật được làm bằng vàng, y phục của thầy tế lễ cũng được làm bằng sợi chỉ bằng vàng và các loại đá quý khảm vàng – cc. 6, 11, 13, 20; 39:3.
 - 3. Vì vậy, về nguyên tắc, các vật liệu của đền tạm tức nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời, được thầy tế lễ mặc vào; điều này đơn giản có nghĩa là những gì thầy tế lễ mặc cũng chính là nơi ở của họ; y phục của họ chính là nhà họ ở – đc. 2 Cô. 5:1-4.
 - 4. Trong Cựu Ước, y phục của các thầy tế lễ cũng giống như đền tạm, và trong Tân Ước, cả Đấng Christ lẫn Hội thánh đều là đền tạm, nhà của Đức Chúa Trời (Gi. 1:14; 1 Ti. 3:15-16), nơi các thầy tế lễ cư ngụ.
 - 5. Người mới là Thân thể Đấng Christ, và mặc lấy người mới có nghĩa là mặc lấy Đấng Christ là Thân thể, được che phủ bởi Thân thể; nói cách khác, chúng ta phải “mặc” Thân thể vào, Thân thể là y phục và sự che phủ của chúng ta – Êph. 4:22-24; 2:15-16.

B. “Anh em cũng như đá sống được xây nên nhà thuộc linh làm chức tế lễ thánh” – 1 Phi. 2:5a:

1. Chức tế lễ thánh, một Thân thể tập thể gồm các thầy tế lễ, là một ngôi nhà thuộc linh; khi được đổ đầy và dầm thấm Đấng Christ, biểu lộ Ngài cách đúng đắn và đầy đủ, chúng ta sẽ trở thành nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời, tức đền tạm theo thực tại.
2. Chúng ta phải có sự biểu lộ của vàng, vải lanh mịn, màu xanh, tím, và đỏ; khi biểu lộ Christ một cách đầy đủ như vậy, chúng ta mặc lấy người mới, mặc lấy Hội thánh, mặc lấy Thân thể Đấng Christ.
3. Khi chúng ta được đổ đầy Christ và biểu lộ tất cả những gì Ngài là một cách đúng đắn, thì người mới trở nên y phục của chúng ta, và y phục này là nhà của chúng ta, tức thực tại của đền tạm, thực tại của Thân thể Đấng Christ.
4. Trong Tân Ước, nhà thuộc linh của Đức Chúa Trời, nơi cư ngụ của Ngài tức Hội thánh, chính là các thầy tế lễ được-xây-dựng; khi được đổ đầy Christ và biểu lộ Ngài, chúng ta trở thành Hội thánh trong thực tại; khi đó chúng ta cùng với Đức Chúa Trời có một nơi để nghỉ ngơi, để ở và cư ngụ – đc. Thi. 132:8, 13-18; Ês. 66:1-2.
5. Mọi giây phút chúng ta cần phải tìm kiếm sự vui hưởng Christ để có sự biểu lộ Ngài bắt nguồn từ bên trong chúng ta; Christ được biểu lộ từ tất cả chúng ta là Hội thánh, là chức tế lễ thánh như nhà thuộc linh của Đức Chúa Trời, nơi cư ngụ hỗ tương của Đức Chúa Trời và con người – Thi. 90:1; 91:1; Gi. 15:5; 14:23; Êph. 3:16-17; 1 Phi. 2:5; Khải. 21:3, 22.

Trích lời chức vụ:

ĐÁNG CHRIST LÀ THỰC PHẨM, Y PHỤC VÀ NƠI CƯ NGỰ CỦA CÁC THẦY TẾ LỄ

Khi sáng tỏ rằng người mới là Thân thể Đấng Christ, chúng ta có thể hiểu rằng mặc lấy người mới đơn giản có nghĩa là mặc lấy Thân thể, và mặc lấy Thân thể có nghĩa là được che phủ bởi Thân thể. Thân thể phải là y phục của chúng ta. Nói cách khác, chúng ta phải “mặc” Thân thể vào. Thân thể là y phục và sự che phủ của chúng ta. Đây là ý nghĩa của việc mặc lấy người mới.

BIỂU LỘ QUA SỰ VUI HƯỞNG

Chúng ta đã thấy rằng điều đầu tiên trong đời sống của thầy tế lễ là ăn Christ, nghĩa là nhận Christ vào. Mỗi ngày, chúng ta ăn ít nhất ba bữa, lúc đó chúng ta chẳng làm gì ngoài việc nhận thức ăn vào. Bất cứ điều gì chúng ta đưa vào trong chúng ta qua việc ăn uống dần dần sẽ trở thành một phần của chúng ta. Trước đây chúng ta đã ăn nhiều thịt gà, trứng, thịt, khoai tây, và nhiều thứ khác. Bây giờ những thịt gà đó ở đâu? Những quả trứng đó ở đâu? Bây giờ chúng ta đều là thịt gà và trứng. Tức là, thân thể vật lí của chúng ta trở thành tổng hợp tất cả những gì mà chúng ta đã từng ăn. Đời sống của thầy tế lễ chủ yếu là nhận Christ vào. Nếu muốn thực tại hóa chức tế lễ, chúng ta phải biết cách nhận lấy Christ từng ngày. Khi đó, bất cứ điều gì chúng ta ăn từ Ngài sẽ trở nên chính thành phần cấu tạo của chúng ta.

Thứ hai, chúng ta đã thấy rằng Đấng Christ mà chúng ta nhận vào trở thành sự biểu lộ của chúng ta. Ấy là y phục của chúng ta. Thực phẩm mà chúng ta nhận vào là nguồn cung ứng bên trong, còn y phục chúng ta mặc là sự biểu lộ bên ngoài của những gì chúng ta đã nhận vào. Nếu chúng ta ăn Đấng Christ cả ngày, cuối cùng Ngài sẽ được biểu lộ từ bên trong chúng ta. Chúng ta càng ăn Ngài thì Ngài càng được biểu lộ, và sự biểu lộ này chính là y phục. Khi vui hưởng Christ hằng ngày, chúng ta sẽ biểu lộ Ngài. Những gì chúng ta vui hưởng là Christ được đem vào trong, còn những gì chúng ta biểu lộ là Christ được hiển lộ ra bên ngoài. Sự hiển lộ này là y phục thuộc linh, thuộc trời.

Y phục của thầy tế lễ chủ yếu gồm năm yếu tố khác nhau: vàng, vải lanh mịn, màu xanh, tím, và đỏ. Sự biểu lộ của Đấng Christ qua chúng ta được bày tỏ trong năm cách. Trước hết, Đấng Christ phải được bày tỏ qua chúng ta như vàng, đại diện cho bản chất thần thượng. Chúng ta phải cho người khác ấn tượng rằng có điều gì đó trong chúng ta tốt hơn so với loài người. Đây là vàng, sự sống thần thượng, bản chất của chính Đức Chúa Trời được biểu lộ qua chúng ta. Sự biểu lộ của Đấng Christ trong nếp sống hằng ngày của chúng ta phải có những yếu tố này. Người khác sẽ nhận ra rằng chúng ta không chỉ là con người, mà còn có một điều gì đó cao hơn, điều gì đó mà từ ngữ của con người không thể diễn tả được. Vàng thuộc linh này ở trong chúng ta không phải là cách cư xử thiên nhiên của chúng ta mà là điều gì đó thần thượng, điều gì đó thuộc về bản chất của Đức Chúa Trời.

Kế tiếp, sự biểu lộ Christ của chúng ta cũng phải có vải lanh mịn, tượng trưng cho sự công chính thuần khiết của Đấng Christ. Chúng ta phải thật thuần khiết, thật công chính và thật ngay thẳng. Nếu Đấng Christ ở trong chúng ta và chúng ta được hưởng Ngài là sự sống của mình thì chúng ta sẽ rất trung thực, rất công chính và rất thuần khiết. Tất cả mọi người, ngay cả những người đạo đức nhất, cũng không rất thuần khiết hoặc ngay thẳng. Nhưng chức tế lễ là một sự biểu lộ thực sự của tính trung thực, ngay thẳng và công chính.

Chức tế lễ cũng phải biểu lộ được màu xanh, tượng trưng cho tính thuộc trời. Chúng ta đang sống trên đất nhưng không phải là người thuộc đất; chúng ta là những người thuộc trời. Chúng ta là người thuộc các tầng trời và thậm chí là những người ở trên các tầng trời. Liệu nếp sống của chúng ta có biểu lộ ra màu xanh thuộc trời?

Cũng cần phải có sự biểu lộ của màu tím. Trong lịch sử cổ xưa, màu tím là màu của hoàng gia. Tất cả những người trong một gia đình hoàng gia, đặc biệt là vua, đều mặc y phục màu tím. Như vậy, màu tím tượng trưng cho phẩm giá của hoàng gia và của vua. Trong sự biểu lộ Christ, chúng ta phải có phẩm giá của vua. Chúng ta không nên quá tầm thường hay xuề xòa. Thịnh thoảng khi xử sự với người khác, chúng ta đánh mất đi phẩm giá của mình. Nhưng nếu sống bởi Christ, chúng ta sẽ có phẩm giá thuộc linh, thần thượng được biểu lộ qua chúng ta.

Kế đến là màu đỏ. Sau khi ở cùng với anh Watchman Nee một khoảng thời gian dài, tôi nhận thấy rằng bất cứ khi nào chúng tôi cùng nhau cầu nguyện, anh luôn bật ra vài lời sâu sắc về việc áp dụng huyết của Chúa Jesus. Thậm chí tại buổi nhóm bàn Chúa, anh cũng thốt lên những lời sâu sắc để áp dụng huyết. Tôi luôn có cảm giác về màu đỏ khi ở xung quanh anh. Bất cứ khi nào cầu nguyện, anh luôn áp dụng huyết của Chúa Jesus. Tại sao? Bởi vì anh biết sự cứu chuộc.

Chúng ta không bao giờ có thể đến với Chúa mà không áp dụng huyết. Không ai trong số các thầy tế lễ có thể bước vào Nơi thánh mà không có huyết. Cho dù chúng ta cảm thấy mình tội lỗi hay không, chúng ta vẫn tội lỗi, vì chúng ta vẫn còn ở trong bản chất cũ, và chúng ta vẫn đang bước đi trên đất đầy bụi bản này. Trong nhiều cách, hoặc ý thức hoặc vô thức, chúng ta đã bị ô uế và do đó cần phải áp dụng huyết. Chúng ta phải luôn luôn cho người khác thấy rằng chúng ta không thể sống mà không có màu đỏ, có nghĩa là chúng ta không thể sống mà không có huyết cứu chuộc của Chúa. Trong sự biểu lộ Christ, chúng ta phải cho người khác ấn tượng rằng chúng ta luôn nhận thức mình tội lỗi, ô uế và dơ bẩn. Chúng ta luôn cần sự tẩy sạch của huyết và phải cho người khác cảm giác rằng chúng ta sống bởi huyết. Chúng ta không bao giờ có thể vui hưởng Christ là sự sống mà không áp dụng huyết để làm sạch và che phủ chúng ta.

Trong sự biểu lộ Christ, chúng ta phải có bản chất thần thượng, sự thuần khiết và công chính, tính thuộc trời, phẩm giá của vua, và sự cứu chuộc. Đây là các điểm trong sự biểu lộ Christ. Nếu biểu lộ Ngài, chúng ta sẽ biểu lộ tất cả những điểm này.

Nếu là những người ăn uống Christ và vui hưởng Ngài từng ngày, tự nhiên chúng ta sẽ cho người khác ấn tượng về bản chất thần thượng, sự thuần khiết, tính thuộc trời, quyền làm vua và sự cứu chuộc của Đấng Christ. Khi người khác tiếp xúc hoặc cầu nguyện với chúng ta, họ sẽ cảm thấy rằng chúng ta đầy bản chất thần thượng. Họ sẽ cảm nhận được trong chúng ta sự công chính và tính thuộc trời. Càng nói chuyện với chúng ta, họ càng cảm thấy rằng họ đang ở trên trời. Sự hiện diện của chúng ta chỉ đơn giản là

sẽ trở thành thiên đường cho họ. Khi tràn đầy Đấng Christ, chúng ta sẽ thể hiện tính thuộc trời của Đấng Christ. Cuối cùng, người khác cũng sẽ cảm nhận được trong chúng ta quyền làm vua và sự cứu chuộc của Ngài. Y phục này của thầy tế lễ là sự biểu lộ vinh hiển của Đấng Christ.

XÂY DỰNG QUA SỰ BIỂU LỘ

Thật thú vị khi nhận thấy rằng y phục của các thầy tế lễ được làm từ các vật liệu giống như đèn tạm. Y phục của họ được làm bằng vàng, vải lanh mịn, màu xanh, tím, và đỏ; đèn tạm cũng được làm bằng vàng, vải lanh mịn, màu xanh, tím, và đỏ. Điều này đơn giản có nghĩa là những gì các thầy tế lễ mặc cũng chính là nơi ở của họ. Y phục của họ là nhà của họ.

Hội thánh thực ra chính là sự biểu lộ của Đấng Christ từ bên trong rất nhiều thánh đồ. Đấng Christ mà được biểu lộ ra từ bên trong tất cả chúng ta chính là Hội thánh. Nếu không có sự biểu lộ này của Đấng Christ, chúng ta không có Hội thánh. Theo một ý nghĩa, chúng ta có thể nói cách đúng đắn rằng chúng ta là Hội thánh, nhưng nếp sống Hội thánh thật là sự biểu lộ của Đấng Christ. Vì vậy, y phục của các thầy tế lễ là nhà ở của họ và nơi cư ngụ của họ. Y phục của họ cũng giống như đèn tạm, và đèn tạm là nơi họ cư ngụ.

Chúng ta phải nhận ra rằng các thầy tế lễ ngày nay là nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời, được hình bóng bởi đèn tạm. 1 Phi-e-rơ 2:5 nói: “Anh em cũng như đá sống được xây nên nhà thuộc linh, làm chức tế lễ thánh”. Trước đó, chúng tôi đã chỉ ra rằng từ chức tế lễ ở đây có nghĩa là một Thân thể gồm các thầy tế lễ. Đó không có nghĩa là chức vị của các thầy tế lễ. Chức tế lễ trong Hê-bơ-rơ 7:11 có nghĩa là chức vị của thầy tế lễ, nhưng ở đây trong 1 Phi-e-rơ 2:5, nó có nghĩa là một Thân thể gồm các thầy tế lễ. Chức tế lễ thánh là nhà thuộc linh, một Thân thể tập thể gồm các thầy tế lễ. Khi được đổ đầy và dầm thấm Đấng Christ, biểu lộ Ngài cách đúng đắn và đầy đủ, chúng ta sẽ trở thành nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời. Chúng ta sẽ trở nên đèn tạm theo thực tại. Đèn tạm không bao giờ có thể tách khỏi các thầy tế lễ. Nơi nào có các thầy tế lễ thì luôn có đèn tạm, và nơi nào có đèn tạm thì luôn có các thầy tế lễ. Các thầy tế lễ đi cùng với đèn tạm, và đèn tạm cùng đi với các thầy tế lễ. Tân Ước cho chúng ta biết rõ rằng các thầy tế lễ là nhà thuộc linh, tức đèn tạm.

Chúng ta tự xem xét chính chúng ta như thế nào? Chúng ta có xem mình là nơi cư ngụ đúng đắn của Đức Chúa Trời – một ngôi nhà thuộc linh? Như chúng ta đã đề cập, đèn tạm là một sự biểu lộ của vàng, vải lanh mịn, màu xanh, tím và đỏ. Nếu nói rằng chúng ta là nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời, đèn tạm của Đức Chúa Trời, vậy chúng ta có biểu lộ vàng không? Chúng ta có sự thuần khiết không? Chúng ta có biểu lộ ra màu xanh, tím và đỏ không? Nếu không thì chúng ta biểu lộ điều gì? Có phải là điều gì đó thiên nhiên? Có phải là điều gì đó thuộc xác thịt? Nếu biểu lộ ra điều gì đó thiên nhiên, thuộc xác thịt, thì chúng ta không phải là đèn tạm phù hợp cho Đức Chúa Trời. Chúng ta phải chỉ có sự biểu lộ của vàng, vải lanh mịn, màu xanh, tím, và đỏ. Khi đó, chúng ta đủ điều kiện để trở thành nhà thuộc linh của Đức Chúa Trời, tức là đèn tạm. Khi biểu lộ Christ một cách đầy đủ như vậy, chúng ta mặc lấy người mới, đó là mặc lấy Hội thánh, mặc lấy Thân thể Đấng Christ.

Hãy kiểm tra chính mình: Nếu nói rằng chúng ta là Thân thể Đấng Christ, chúng ta đã biểu lộ điều gì? Chúng ta biểu lộ bản chất thần thượng hay là điều gì khác? Tôi sợ rằng nhiều lần thay vì biểu lộ bản chất thần thượng, chúng ta lại biểu lộ bản ngã, và thậm chí biểu lộ xác thịt, là điều còn tệ hơn. Nhiều lần chúng ta biểu lộ bản ngã, xác thịt, hèn, người cũ và sự sống thiên nhiên, thay vì biểu lộ vàng của bản chất thần thượng. Khi biểu lộ tất cả những điều tiêu cực này, chúng ta chỉ đơn giản là ở bên ngoài nếp sống Hội thánh.

Nếu chúng ta nói rằng chúng ta là Thân thể Đấng Christ, chúng ta phải kiểm tra những gì mình biểu lộ. Chúng ta biểu lộ tội và sự gian ác hay sự thuần khiết và công chính của Đấng Christ? Chúng ta biểu lộ tính thế tục hay tính thuộc trời? Chúng ta nói rằng chúng ta là Thân thể Đấng Christ, nhưng tôi sợ rằng người khác chỉ có thể thấy tính thế tục trong đời sống hằng ngày của chúng ta. Thế thì làm thế nào chúng ta có thể nói rằng chúng ta là Thân thể Đấng Christ? Những gì chúng ta biểu lộ không giống như những gì

các tấm màn của đền tạm biểu lộ. Các tấm màn của đền tạm biểu lộ tất cả vẻ đẹp của những gì Đấng Christ là.

Liệu chúng ta có biểu lộ vương quyền như được thấy trong màu tím? Đôi khi chúng ta chỉ thể hiện rằng mình là những đứa trẻ, quá yếu đuối và thấp bé. Còn về sự cứu chuộc thì sao? Tôi lo sợ cho nhiều anh chị em yêu quý không cảm thấy rằng họ dơ bẩn. Tôi đã được xem và nghe rất nhiều thánh đồ cầu nguyện, và không nhiều người trong số họ có cảm nhận sâu sắc rằng hễ khi nào tiếp xúc với Chúa, họ cần huyết. Không có nhiều người nhận thức rằng họ ô uế và bẩn thỉu. Chúng ta thiếu ý thức về tình trạng tội lỗi trước mặt Chúa. Theo một ý nghĩa, chúng ta đã tự cho mình là đúng. Chúng ta không cảm nhận mình dơ bẩn, nhưng luôn luôn cảm thấy rằng mình đúng. Chúng ta cần biểu lộ sự cứu chuộc của Chúa biết bao.

Chúng ta phải biểu lộ tất cả những gì Đấng Christ là. Khi đó, chúng ta không chỉ trở thành một phần của đền tạm, mà còn trở nên đền tạm. Chính lúc ấy, chúng ta mới không là người vô gia cư. Trừ khi chúng ta đạt đến điểm này, bất kể chúng ta đã làm Cơ Đốc nhân bao nhiêu năm chẳng nữa, chúng ta vẫn luôn là người vô gia cư. Chúng ta không có sự nghỉ ngơi vì chúng ta không có một nếp sống Hội thánh đúng đắn và đích thực. Khi được đổ đầy Đấng Christ và biểu lộ Ngài cách đúng đắn, chúng ta trở thành một phần của Hội thánh, và Hội thánh luôn ở cùng chúng ta. Khi đó, chúng ta có một nơi để nghỉ ngơi, để ở và cư ngụ.

Đây không phải là giáo lý. Tranh cãi về giáo lý không có ý nghĩa gì và không đưa chúng ta tới đâu. Chúng ta phải kiểm tra thực tế. Chúng ta có thực sự luôn luôn cảm nhận rằng mình có một ngôi nhà thuộc linh? Chúng ta luôn luôn có cảm nhận này chẳng? Ngợi khen Chúa, tôi có một ngôi nhà thuộc linh, và ngôi nhà đó là nếp sống Hội thánh đích thực có tôi làm một phần. Người mới trở nên y phục của tôi, và y phục này là nhà của tôi. Khi mặc người mới này, ấy là tôi đang ở nhà. Tại đây tôi có sự nghỉ ngơi, tại đây tôi có thể ở, và tại đây tôi có thể cư ngụ. Toàn bộ cuộc sống của tôi bây giờ là ở nhà. Anh em đang ở đâu? Anh em có ở nhà không? Anh em có ngôi nhà thuộc linh không? Tôi có thể nói rằng trong nhiều năm qua, tôi đã được vui hưởng nếp sống gia đình, và gia đình này là nếp sống Hội thánh đích thực. Nhưng bất cứ khi nào tôi thể hiện điều gì đó thuộc bản ngã, điều gì đó thuộc hồn, hay điều gì đó thuộc xác thịt là lập tức tôi bị ở ngoài nếp sống Hội thánh ngay. Chính tôi trở thành một người vô gia cư.

Chỉ khi chúng ta được đổ đầy Christ bằng cách vui hưởng Ngài thì chúng ta mới có thể biểu lộ Ngài như 5 phương diện trên. Bằng cách này, chúng ta có y phục, và y phục trở nên nhà của chúng ta. Chúng ta có nếp sống Hội thánh, chúng ta là một phần của nếp sống Hội thánh và chúng ta đang ở nhà. Bây giờ chúng ta có thể nghỉ ngơi và cứ ở trong sự biểu lộ này.

Trong chương trước, chúng ta đã đề cập rằng trên y phục của thầy tế lễ có một sự xây dựng. Tất cả các đá quý, đại diện cho dân của Đức Chúa Trời, được khảm vào trong khuôn bằng vàng. Họ được xây dựng bằng bản chất thần thượng, và có liên quan với nhau trong bản chất thần thượng. Vì vậy, họ là Thân thể, tức Hội thánh. Chính vào thời điểm ấy, chúng ta sẽ phụng sự một cách tập thể. 1 Phi-e-rơ 2:5 cho biết rằng khi chúng ta là những viên đá sống được xây dựng thành một ngôi nhà thuộc linh sống động, một Thân thể thánh gồm các thầy tế lễ, một chức tế lễ, thì khi đó chúng ta sẽ dâng lên sinh tế thuộc linh cho Đức Chúa Trời. Mãi đến lúc đó chúng ta mới có thể phụng sự Chúa một cách đầy đủ, theo cách tập thể. Chúng ta nói rằng chúng ta không nên độc lập trong việc phụng sự Chúa, nhưng dù chúng ta có nói bao nhiêu về điều đó, mọi người vẫn sẽ độc lập vì họ vốn sinh ra là độc lập. Sự dạy dỗ tự nó không thể nào giúp con người trở nên phụ thuộc, vì tính phụ thuộc có được là do công tác biến đổi. Khi được biến đổi theo hình ảnh của Christ và biểu lộ Ngài cách đầy trọn, tự động tính cá nhân chủ nghĩa của chúng ta sẽ ra đi. Chỉ khi đó chúng ta mới ở trong sự phối hợp và mối liên hệ của Thân thể.

Dù tôi có chia sẻ bao nhiêu sứ điệp bảo người ta hãy phụ thuộc, phối hợp và hãy có mối liên hệ với người khác, thì cũng chẳng hiệu quả gì. Chỉ khi nào chúng ta ăn uống Christ vào, được đổ đầy và dầm thấm Ngài thì chúng ta sẽ được biến đổi theo hình ảnh của Ngài. Khi đó, chúng ta sẽ biểu lộ Ngài trong năm cách chúng ta đã đề cập. Vào lúc đó, chủ nghĩa cá nhân của chúng ta sẽ ra đi. Tự nhiên chúng ta sẽ

làm một với các thánh đồ trong nếp sống Hội thánh đích thực. Đây là Thân thể của Đấng Christ, và điều này là xây dựng Hội thánh.

Sự xây dựng của những viên đá được khảm vào khuôn vàng đều ở trên y phục của các thầy tế lễ. Y phục này chính là sự biểu lộ Christ từ bên trong những thầy tế lễ nào vui hưởng Christ là thực phẩm của họ. Trong khi chúng ta vui hưởng Christ là dinh dưỡng và thực phẩm của chúng ta, và chúng ta tiêu hóa Ngài, thì Ngài cũng đang đâm thắm và thắm đẫm chúng ta để chúng ta có thể biểu lộ Ngài. Khi đó, sự biểu lộ này sẽ trở thành y phục của chúng ta, và trên y phục này có sự xây dựng của các thánh đồ như những viên đá quý đặt trong vàng. Do đó, việc xây dựng Hội thánh ở trong sự biểu lộ Christ, và sự biểu lộ này đến từ việc vui hưởng Christ.

Vì vậy, vui hưởng Christ là điều rất căn bản. Tất cả chúng ta phải học cách vui hưởng Christ. Đây là lý do tại sao chúng ta đã nhấn mạnh nhiều lần rằng nếp sống Hội thánh không chỉ đến từ việc dạy dỗ hay các ân tứ. Dù chúng ta học biết bao nhiêu giáo lý hoặc có được bao nhiêu ân tứ, nếu chỉ bằng cách này, chúng ta vẫn không thể có một nếp sống Hội thánh đích thực. Nếp sống Hội thánh thật chỉ đến từ việc vui hưởng Christ thật bên trong. Chúng ta phải vui hưởng Ngài mọi lúc trong mọi sự. Chúng ta không được nhận điều này như một giáo lý, mà phải là sự thực hành hằng ngày. Suốt ngày chúng ta phải ăn uống Chúa và nhận lấy Ngài như sự nuôi dưỡng của chúng ta. Từ sự vui hưởng này, chúng ta sẽ có “y phục” là sự biểu lộ của Christ. Chính trong sự biểu lộ này mà có sự xây dựng của các thánh đồ, là những người được đặt vào trong bản chất thần thượng. Đây là cách duy nhất để xây dựng Hội thánh.

Mắt của chúng ta phải được mở ra để thấy những điều này cách xuyên suốt. Lịch sử cho chúng ta biết rõ rằng không có cách nào khác. Trong một thế kỷ rưỡi qua, nhiều giáo lý đã được dạy trong Cơ Đốc giáo, nhưng kết quả vẫn luôn là sự chia rẽ. Các giáo lý đã đem sự chia rẽ vào trong Cơ Đốc giáo. Trong nhiều thập kỷ qua, những ân tứ của người Ngũ Tuần hầu hết đều dẫn đến sự bối rối. Đây là lý do tại sao chúng ta tin rằng trong những ngày cuối cùng này Chúa đang khôi phục lại chức tế lễ của sự sống bề trong. Đây không phải là sự khôi phục về các giáo lý hoặc ân tứ mặc dù chúng có một giá trị nhất định nào đó, nhưng đây là sự khôi phục về nếp sống Hội thánh qua chức tế lễ. Nếp sống Hội thánh qua chức tế lễ không đến từ các giáo lý suông hoặc các ân tứ, nhưng đến từ sự sống bề trong.

Mọi khoảnh khắc chúng ta cần phải tìm kiếm sự vui hưởng Christ để một sự biểu lộ Ngài có thể bắt nguồn từ bên trong chúng ta. Khi ấy, trong sự biểu lộ này, chúng ta sẽ có sự xây dựng Thân thể, và trong sự xây dựng Hội thánh này, chúng ta sẽ có sự khai thị về U-rim và Thu-mim, cho chúng ta biết con đường đúng đắn để đến với Chúa. Đây là ánh sáng và sự hoàn hảo. Sự soi sáng và sự đầy đủ ra từ sự xây dựng này của các thánh đồ, những người đã được biến đổi theo hình ảnh của Chúa và được đặt vào trong bản chất thần thượng. Nguyên xin Chúa đưa chúng ta vào một chức tế lễ như vậy. (*Tuyển tập Witness Lee, 1966, tập 1, “Chức tế lễ”, tr. 504-511*)